

17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Geschiedenis

Regiment

De geschiedenis van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene (GFPI) begint op 11 januari 1941, als de Koninklijke Nederlandse Brigade in Congleton (Groot-Brittannië) wordt opgericht. Op 27 augustus van dat jaar ontvangt de eenheid een eigen vaandel en de ere naam 'Prinses Irene', vernoemd naar de op dat moment jongste kleindochter van koningin Wilhelmina. Irene betekent in het Grieks vrede. Het einde van de Tweede Wereldoorlog betekent ook het einde van de Irenebrigade, die een bijdrage leverde aan de bevrijding van Nederland. Koningin Wilhelmina benoemt het in 1946 opgerichte Regiment Prinses Irene op 1 juni 1948 tot Garderegiment. Op 12 maart 1952 verleent koningin Juliana het predikaat 'Fuselier' - het oude woord voor geweer-schutter - aan het Garderegiment. Het huidige GFPI zet ook de tradities voort van vijf Indiëbataljons: 3-, 4-, 5-, 6- en 7-(G)RPI.

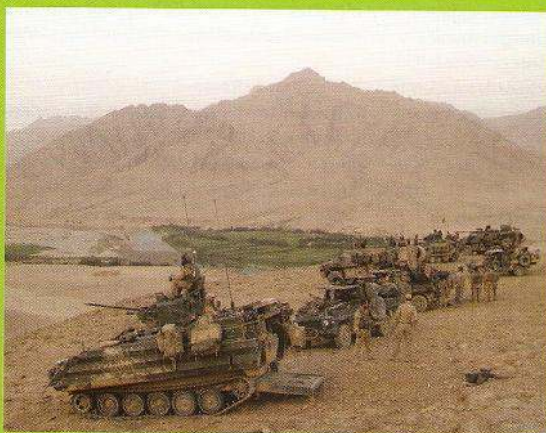
Bataljon

Oorspronkelijk behoorde 17 Pantserinfanteriebataljon (17 Painfbat) uit Oirschot tot het Regiment Chassé. In 1984 werd dit regiment omgewisseld voor het Regiment Limburgse Jagers. Begin jaren negentig werd het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene overgenomen van het toenmalige 13 Pantserinfanteriebataljon en kennen we de eenheid onder de huidige naam: 17 Painfbat GFPI. Het bataljon heeft sindsdien geen formele band meer met de Limburgse Jagers.

Huidige commandant

Bataljonscommandant en tevens regimentscommandant:
luitenant-kolonel Joost Doense.

Bataljonsadjutant en tevens regimentsadjutant:
adjutant-onderofficier-instructeur Jeroen van Dijk.

Standplaats en taken

17 Painfbat maakt deel uit van 13 Gemechaniseerde Brigade en is gelegerd op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot.

De eenheid levert een belangrijk deel van de vuurkracht en "de voeten aan de grond" voor de brigade. De infanteristen schakelen doelen uit en zuiveren en bezetten terreindelen als bossen, dorpen en steden. Zij zijn uitgerust met diverse wapensystemen als mortieren, mitrailleurs, snelvuurkanonnen en antitankwapens. 17 Painfbat treedt op in vele soorten terreinen. Bij dag en nacht, zelfstandig of met andere onderdelen. Gepantserde (rups)voertuigen (nu nog de YPR, binnenkort de CV90), eigen verbindingsmiddelen en nachtzichtapparatuur maken dit mogelijk. Eind dit jaar treedt de C-cie op als Compagnie in de West.

Wapenfeiten

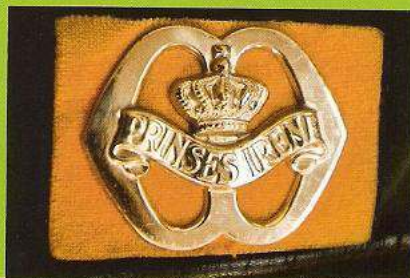
1944-1945: Tweede Wereldoorlog; 1946 - 1951: Nederlands-Indië. 1996: IFOR-2 (Bosnië); 1996 - 1997: SFOR-1 (Bosnië); 1998 - 1999: SFOR-5; 1999: UNFICYP (United Nations Interim Force in Cyprus); 1999 KFOR (Kosovo)-2; 2001: SFOR-10; 2002 - 2003: SFOR-13; 2003: SFOR-14; 2004 - 2005: SFIR (Irak)-5; 2006 - 2007: TFU Battlegroup-2; 2007: EUFOR (Bosnië); 2009-2010: TFU Battlegroup-9, -10 en -11.

Tradities

- Iedereen die bij GFPI is ingedeeld, evenals militairen van andere wapens en dienstvakken die dienen bij parate onderdelen van het regiment, mogen het invasiekoord dragen. Dit nassaublauwe-oranje koord werd na de Tweede Wereldoorlog als persoonlijke onderscheiding uitgereikt aan militairen van de Prinses Irene Brigade die in Normandië aan land kwamen. In 1979 verliet de laatste actief dienende militair die het koord voor deze bijdrage had ontvangen de dienst. Men wilde het invasiekoord voor het parate deel behouden. In 1982 droegen de oud-strijders van de Irene Brigade het invasiekoord over aan de Fuseliers van (toen) 13 Painfbat GFPI. Sinds 1992 reiken oud-strijders het koord uit aan nieuwe fuseliers op een historische plaats. Het invasiekoord wordt gedragen op het DT, of op het GVT bij speciale gelegenheden. Overigens krijgt iedereen die met 17 Painfbat op uitzending is voor de duur van de uitzending ook het koord uitgereikt, bijvoorbeeld de mariniers tijdens TFU Battlegroup-10.
- Parate militairen van een garderegiment 'dienen onder het oog van de vorst'. Naast hun organieke taken zijn ze ook belast met de uitvoering van ceremoniële diensten, zoals deelname aan Prinsjesdag. Toetreden tot een garderegiment gebeurt niet zomaar. Voor elke militair geldt de zogenaamde 'rode pattendij'. Na het behalen van de 'rode pattendij' volgt indeling bij het Garderegiment.
- De viering van de geboortedag van het regiment, 11 januari met onder meer een Engels ontbijt, een Irene-cross, sport- en schietwedstrijden en een herdenking.

'Volo et Voleo'

'Willen en kunnen'

Vaandels en emblemen

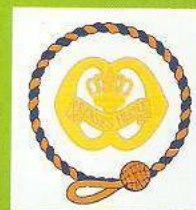
Op 27 augustus 1941 reikte koningin Wilhelmina het vaandel uit aan de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene in Engeland. Het 'Engelse' vaandel werd in 1947 uitgereikt aan het Garderegiment Prinses Irene. In 1965 werd het oorspronkelijke vaandel vervangen door een nieuw en kleiner exemplaar. Dit tweede vaandel was echter geen lang leven beschoren want in 1974 waaide het kapot tijdens een herdenking op de stranden van Normandië. Het huidige vaandel van het GFPI, het derde dus, wordt bewaard in de kamer van de regiment-scommandant.

Op het vaandel staan de volgende opschriften: Saint Come 1944; Pont Audemer 1944; Beeringen 1944; Tilburg 1944; Hedel 1945. In 1977 zijn twee cravattes toegekend aan het vaandel met de opschriften West-Java 1946 – 1949 en Oost-Java 1947 – 1949. In 2004 is het vaandel vervangen en zijn de opschriften van de cravattes op het vaandel aangebracht. De cravattes kwamen daarmee te vervallen. Het vaandel is in 1945 onderscheiden met de Militaire Willemsorde der vierde klasse.

Liederen en gebruiken

Als melodie voor het regimentslied wordt de Irenemars gebruikt, gecomponeerd in 1943 door wachtmeester Lammers, kapelmeester van het muziekkorps van de Irene Brigade en tevens de eerste gesneuvelde van de brigade in Normandië. De tekst van de mars is geschreven in 1992 door F.H.J. Choinowski, de eerste regimentsadjutant na de traditieoverdracht naar 17 Painfbat.

*Wij zijn fuselier
Vol trots hier in ons Brabantse land,
Irene is de naam
Van 't Regiment in 't Oirschotse zand.
Oud-strijders gaan ons voor
Dat geeft ons moed en berenkracht.
Goed voorbeeld doet goed volgen.
Een fuselier die altijd lacht!*

Eenheid aan het woord

Kapitein Jaap Bot
Compagniescommandant
C-compagnie
(berencompagnie)

'Het brede takenpakket van voertuigen en infanterie plus de rijke traditie binnen deze eenheid spreken me erg aan. Naast oud-strijders worden ook jonge veteranen bij de tradities betrokken en dat schept een band. Juist dat zorgt voor een echt "wij-gevoel" onder fuseliers. "Goed en gezellig" omschrijven het 17e helemaal. Onze inzet in Bosnië, Irak en Afghanistan heeft bewezen dat deze twee heel goed samen kunnen gaan. Nu maken we ons op voor inzet in de West. Een nieuwe uitdaging; het op een andere manier "verdedigen" van ons Koninkrijk.'

Sergeant Carlo Smid
Sergeant antitank peloton
B-compagnie
(eagle compagnie)

'Ik ben in 2008 bij de eenheid gekomen. Mijn instructeur op de KMS kwam ook van het 17e en van hem hoorde ik goede verhalen. Ik "landde" al snel bij de eenheid. Er heerst hier een ons-kent-ons mentaliteit en de begeleiding is goed. Met de handvatten die je hier krijgt, kun je ver komen. Een mooie eraring vond ik de uitreiking van mijn invasiekoord door een oud-strijder. Vanaf dat moment hoor je er echt bij. Ook leuk vond ik het organiseren van de onderofficierstest. Dat is iets waar mensen het jaren later nog over hebben.'

Korporaal-1 Vincent Kluvers
CSM toegevoegd
Staf-staf compagnie

'Ik heb al verschillende functies bij het 17e gedraaid, van mortierist tot YPR-chauffeur. Mijn plaatsing hier was toevallig, maar bevalt me na al die jaren nog steeds. Je kunt hier bij iedereen binnenstappen, rang maakt daarin niet uit. Nu iedereen terug is of komt van uitzending, wordt er weer meer aan het bataljonsgevoel gewerkt. Aan het einde van een oefening bijvoorbeeld, komt iedereen bij elkaar en is er een informele afsluiting zoals een barbecue. Tradities zoals het dragen van het invasiekoord vind ik mooi; het toont respect voor oud-strijders.'